

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 6/2026
04.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 2. тачка 7) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Михаљевића, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Крагујевцу ПР.бр.1076/24 од 17.11.2025. године и Прекршајног Апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-103 Прж.бр.26061/25 од 30.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Михаљевића, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Крагујевцу ПР.бр.1076/24 од 17.11.2025. године и Прекршајног Апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-103 Прж.бр.26061/25 од 30.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Крагујевцу ПР.бр.1076/24 од 17.11.2025. године окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 331. став 1. тачка 7) Закона о безбедности саобраћаја на путевима о осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара. Према окривљеном изречено је кумулативно шест казних поена, заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца и обавезан је да плати трошкове прекршајно поступка.

Пресудом Прекршајног Апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-103 Прж.бр.26061/25 од 30.12.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног као неоснована, а пресуда Прекршајног суда у Крагујевцу ПР.бр.1076/24 од 17.11.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Марко Михаљевић, због повреде члана 264. став 1. тачка 9),10),12), 14) став 2. тачка 2), 3) и 4) Закона о прекршајима, са

предлогом да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости, а одредбом става 2. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произилази да је у прекршајном поступку само Републички јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости, а такво овлашћење ни једном законском одредбом није дато другим процесним субјектима, па ни браниоцу окривљеног.

Имајући у виду да нема сходне примене Законика о кривичном поступку о томе ко је овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука у прекршајном поступку, већ да је на то овлашћен искључиво Републички јавни тужилац, на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима, те имајући у виду чињеницу да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео бранилац окривљеног који по закону на то није овлашћен, Врховни суд је нашао да је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Михаљевића недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица, у смислу цитираног прописа.

Са изнетих разлога, а на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић